

R. Sivalingham Books Collections
No: 10, Dandings Lane
Batticaloa.

ஓரங்கம்

183

பறங்கியினத்தவரின்
பைலாலும்.....
(8ம் பக்கம்)

பாதாளப் பார்வை
(5ம் பக்கம்)

இரு திங்கள் இதழாகும்.

விலை: 10/-

அப்பய்யர் அரங்கம்

தமிழ்ச் சுரங்கம்

காகிதப்பூ வாசம் தராது என்பார்கள். அதைக் கோரம் காணச்செய்தது உங்கள் "அரங்கம்" அரங்கம் இல்லை ஐயா இது "தமிழ்ச் சுரங்கம்". அடுத்த இதழை ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறோம்.

— S. ஜெயதாஸ், S. ஜெயராணி,
M. திருச்செல்வம்,
அன்புவழிபுரம்,
திருகோணமலை.

வாழ்க! வளர்க!!

இக்கட்டான இச்சூழ்நிலையிலே இப்படியொரு வேகவெளியீடு! பாராட்டிடாமல் முடியாது அரங்கத்தாரின் கடினமுயற்சி! பல் அரங்கமும் நல்லரங்கம்; இன்னுமினிதாய் ஒளிவீசட்டும்! விடைகளையும் தொட(ரும்)ர்களையும் ஒரே இதழிலேயே தந்தால் நல்லது! மறக்கமுடியாத ஓட்டோகிராவ் வித்தியாசமான புது அம்சம்! நெஞ்சை நிறைக்கும் "நினைவரங்கம்" அரங்கத்திற்கு புத்தழகூட்டுகிறது வெகுவேகத்தில் "மாதாமாதம்" அரங்கம் காண வாழ்த்துக்களோடு.

— வாழிட் ஏ. குத்தூஸ்,
புதுளை.

அரங்கத்துக்கு ஜே!

கடப்படி வாழை, ஈன்ற குலைகளை ஏற்றிக்கொண்டு, வண்டியோ பாரவண்டி மாடுமோ சண்டிமாடு என்ற "நாட்டார் பாடலை" பாடிக்கொண்டு, "பித்தனின்" வாழ்க்கை சோகங்களை வண்டியின் பின்

னால் வைத்தபடி "பாதாளப் பார்வை" பார்த்து, "பாட்டி சொன்ன பழமொழிகளை" அசை போட்டு, "சிரிப்பரங்க"த்துள் நுழைந்து போட்டிக்குச் சென்ற பாரவண்டி, சவாரி வண்டியை முந்திவிட்டது. அரங்கத்துக்கு ஜே!

— கா. தவணைஸ்வரன்,
குட்செட் வீதி,
வவுனியா.

நல்ல அமைப்பு

நல்ல அமைப்பு, அதிக விசயம், எடுபடும். தொடரட்டும்... மாதருக்கும், விளையாட்டுக்கும் அரங்கம் தாருங்கள் பண்டாரத்தை பாடவிடாதீர்கள்.

— தே. சகுந்தலாதேவி,
கடற்கரை வீதி,
புத்தளம்.

"வித்தியாசமான சஞ்சிகை"

இலங்கையில் வெளியான சஞ்சிகை களுள் வித்தியாசமானமுறை, தொடர்கதை களை எதிர்பார்க்கிறேன். முதல் இதழே நெஞ்சைத் தொட்டுவிட்டது. அரங்கம் நீடுழி வாழ ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

— இ. சகாயமேரி,
டச்ச்பார், கல்லடி,
மட்டக்களப்பு.

பாராட்டுகிறேன்!

அரங்கத்தின் முதலாவது இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். படித்தேன்; மிக்க மகிழ்ச்சி. பாராட்டப்படவேண்டிய பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது.

முதியோர் முதல் இளையோர் வரை விரும்பிப் படிக்கக்கூடிய இதழாக இது அமைந்திருப்பது மேலும் அரங்கத்தை அலங்கரித்திருந்தது.

தங்கள் முயற்சி வளர எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவிப்பதுடன், மென்மேலும் தங்கள் பணி தொடர இறைவன் தங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார் என்பதையும் கூறி, எனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

— க. தங்கராஜன் (அதிபர்),
மட்டுதாழங்குடா
றோ. க. த. க. பாடசாலை,
காத்தான்குடி.

ஆசிரியர் அரங்கம்

அரங்கம் - 1

நவம்பர் - டிசம்பர் 1995

ஆக்கம் - 2

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர் :

இரா. தவராஜா

ஒலியர்கள் :

1. செ. ஸ்ரீ. கோவிந்தசாமி
2. க. சரவணபவன்
3. கே. ஜி. ருபன் புலம்பகுமார்

படப்பிடிப்பாளர் :

பூ. ஜெயேந்திரன்

விற்பனைப் பிரதிநிதி :

T. A. S. சராஜாமன்

விலாசம் :

அரங்கம்,
த. பெ. இல. 3,
மட்டக்களப்பு.
இலங்கை.

தொலைபேசி இலக்கம் :

4325,

பெக்ஸ் இலக்கம் :

4781.

அச்சிடுபவர் :

சென். ஜோசப்
கத்தோலிக்க அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.

அரங்க வாசகம்

உண்மைகள் புனிதமானவை -
கருத்துக்கள் சுதந்திரமானவை.

எமது நோக்கும், வாக்கும்

ஒருபக்கம் யுத்தத்தின் சத்தம் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது மறுபக்கம் சமாதானத்தின் சத்தம் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு காட்சி.

ஒருபக்கம் போராளிகள். மறுபக்கம் அரசு படையினர். இந்த இரு திறத்தாருக்கு மிடையில், இடையே மோதல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதனால் உயிரழிவுகளும், பொருளழிவுகளும் ஏற்பட்டுவருகின்றன. இன்னும், இந்த இரு திறத்தாருக்கும் இடையில் அகப்பட்ட பொதுமக்கள் கத்தரிக்கோலின் வாயுள் அகப்பட்ட காகிதம்போலிருந்துகொண்டு செய்வது எதுவெனத் தெரியாது திகைப்புற்ற நிலையில் அவ்வக் குரலெழுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இது வேறு ஒரு காட்சி.

இன்னுமொரு பக்கம் சமாதானத் தீர்வுத் திட்டம் பற்றிச் சாதக பாதகமான கருத்துக்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது வேறு ஒரு காட்சி.

இன்னுமொருபக்கம்: ஒற்றை ஆட்சிமுறையே இலங்கைக்குப் பொருத்தமான ஆட்சிமுறை. இந்த ஆட்சி முறைக்குப் பாதகமான எந்த ஆட்சிமுறையையும் ஏற்க முடியாதென ஒருபகுதியார் குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதேநேரத்தில் ஒற்றை ஆட்சிமுறையின் பாரதூரமான விளைவுகளையே அன்றிருந்து இன்றுவரை நம் நாடு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறது. எனவே ஒற்றை ஆட்சிமுறை இந்த நாட்டிற்குப் பொருத்தமற்றது என்றும் இதற்குப் பொருத்தமான பரிகாரம் சமஷ்டி ஆட்சி முறையே (மாநிலச் சுயாட்சி மத்தியில் இணைப்பாட்சி) எனப் பல ஆதாரங்களுடன் இன்னொரு பகுதியார் குரல்

எழுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இது வேறு ஒரு காட்சி. இப்படிப் பல காட்சிகள் இன்றும் நாட்டில் காணப்படுகின்றன.

இக் காட்சிகளையெல்லாம் அவதானிக்கும்போது ஆழ்கடலிலே மரக்கலமொன்றில் பயணம் செய்த பயணிகளின் அறிவினத்தினால் ஏற்பட்ட பரிதாப முடிவுபற்றிய கதை ஒன்றினைக் கூறி விளக்குவது பொருத்தமாயிருக்குமென்ற எண்ணம் தோன்றுகின்றது.

ஆழ்கடலிலே மரக்கலமொன்று பல பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு பயணம்செய்து கொண்டிருந்தது. பயணத்தின்போது எதிர் பாராத முறையில் மரக்கலத்தில் ஓட்டை ஒன்று ஏற்பட்டு மரக்கலத்துள் கடல்நீர் புகுந்துகொண்டிருந்தது. இதனை மரக்கலமாலுமிகள் உட்படப் பயணிகள் அனைவரும் அறிந்திருந்தனர். மரக்கலத்திலிருந்த ஓட்டை படிப்படியாகப் பெரிதாகி மரக்கலத்துள் கடல்நீர் பெருமளவில் புகுந்து மரக்கலம் படிப்படியாகக் கடலுள் ஆழ்ந்து போகும் நிலையினை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருந்தது. இந்த இக்கட்டான நிலையிலும் மாலுமிகளும் பயணிகளும் மரக்கலத்திலுள் ஓட்டையினை அடைத்து உள்ளே நீர் புகுவதைத் தடுக்க முயற்சிக்காது மரக்கலத்தில் எவர் எவரை எந்தெந்த இடத்தில் இருத்துவது என்பதையிட்டு விவாதித்து நேரத்தை வீணாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். கடலியில் மரக்கலத்திலுள்ள ஓட்டை மேலும் பெரிதாகி நீர் பெருமளவு மரக்கலத்துள் புகுந்து மரக்கலமும் அதிலிருந்த மாலுமிகளும் பயணிகளும் பாதுகாப்பவர் எவருமின்றிக் கடலில் ஆழ்ந்து தம் உயிர்களையும் உடமைகளையும் இழக்கலாயினர்.

இந்தக்கதை நிஃழ்ச்சினையப்போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியினையே நமநாடு (மரக்கலமும் - அதிலுள்ள மாலுமிகளும் பயணிகளும் போல) எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இது எதிர்காலப் பார்வையுடையவர்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டிய விடயமாகும்.

மருத்துவனாயிருப்பவன், நோயாளியின் நோயை அதன் அறிகுறிகளால், நோயின்னதுதான் என்று இனங்கண்டு, பின்னர், அந்நோய் வருவதற்குரிய காரணத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து, பின்னர் அதனைத்

தீர்க்கும் உபாயத்தினை அறிந்து, பின்னர், அதனைச் செய்யும் வழி பிழையாமற் செய்யும் முறையினை அறிந்து, பொருத்தமான மருத்தினைத் தேர்ந்து, நோய் நீக்கும் மருத்துவத்தைச் செய்யவேண்டும். இது மருத்துவருக்குரிய வள்ளுவரின் அறிவுரையாகும். இவ்வறிவுரை நாட்டை ஆட்சி புரிபவர்களுக்கும் பொருத்தமானதாகும்.

நோய்நாடி - நோய்முதல் - நாடி -
அது தணிகரும்
வாய்நாடி - வாய்ப்பச் - செயல்.

(திருக்குறள்)

நாட்டில் இன்று தோன்றியுள்ள அரசியல் நோய்க்கு ஆட்சியாளர் மேற்கூறியுள்ள வாய்நாடி அரவியல் மருத்துவம் செய்யவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் ஆட்சியாளர் செய்யத்தக்கதை விட்டு செய்யத்தகாததைச் செய்வார்களானால், அது நாட்டுக்குப் பெரும் கேட்டினை விளைவிக்கும். அதே போல ஆட்சியாளர் செய்யத்தக்கதைச் செய்யாதிருப்பதனாலும், நாட்டிற்குப் பெரும் கேடு உண்டாகும்.

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்
செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

(திருக்குறள்)

எனவே இன்று நாட்டில் காணப்படும் இனப்பிரச்சனையின் மூலகாரணத்தை மையமாக வைத்துப் பொருத்தமான தீர்வின் மூலம் இப்பிரச்சினையை நீக்கவேண்டும். இல்லவையேல் இது மேற்குறிப்பிட்ட மரக்கலப் பயணிகளின் கதையாகவே முடியும்.

மேலும், இப்பிரச்சனைக்குப் பொருத்தமற்ற தீர்வினை வழங்குவதனாலும் நாட்டுக்குக் கேடு உண்டாகும். பொருத்தமான தீர்வினை வழங்காமல் விடுவதனாலும் நாட்டுக்குக் கேடு உண்டாகும் என்பதை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றோம். ■

அரங்க வாசகர்களுக்கு!
நத்தார் நல்வாழ்த்துக்கள்
உரித்தாகுக.

தமிழியலரங்கம்

காந்தியடிகளின்
ஆசை

1927 ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகள் தூத்துக்குடியில் பேசும்போது கூறியது :

நான் தமிழ் சுந்தகத் தொடங்கியதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு.

திருக்குறளை மூலத்திலேயே (அது எழுதப் பெற்ற மொழியிலேயே) படிக்கவேண்டுமென்று நான் ஆசைப்பட்டேன்.

தமிழ் பாஷையில் நல்ல புலமை அடைவதற்கு வேண்டிய ஓய்வை ஆண்டவன் எனக்குக் கொடுக்கவில்லை.

அதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

பாலசுந்தரம் என்ற தமிழ்த் தொழிலாளியும் காந்தியடிகளும்

காந்தியடிகள் தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள நேட்டாலில் வாழ்ந்தபோது - சட்டத்தரணியாகத் தொழில் செய்துவந்தார் அக்காலத்தில் அங்கு பெருந்தொகையான ஒப்பந்தக் கூலிகள் அங்கு வாழ்ந்துவந்தார்கள். இவர்களைவலம் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பியரால் தென்வாபிரிக்காவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். இந்த ஒப்பந்தக் கூலிகளின் கஷ்டங்களைப்பற்றி ஓரளவு காந்தியடிகள் கேள்விப்பட்டிருந்தார் - ஆனால் அவர்களுடன் காந்தியடிகள் தொடர்புகொண்டு பழகிக்கொள்ளவில்லை.

இந்தநிலையில் காந்தியடிகளின் அலுவலகத்துக்கு ஓர் ஏழை இந்தியன் அலங்கோலமாக அழுதுகொண்டு வந்து சேர்ந்தான்.

அவன் இடுப்பில் சுந்தைத்துணியொன்றை உடுத்தியிருந்தான். கையிலே முண்டாசித்துணி (தலையில் கட்டும் துணியொன்றை வைத்திருந்தான். அவனுடைய முன்வாய்ப் பற்கள் இரண்டு உடைபட்டு வாயிலிருந்து இரத்தம் பெருகிக்கொண்டிருந்தது. நோவினாலும் பயத்தினாலும் அவனுடைய உடம்பு நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

காந்தியடிகளின் அலுவலகத்தில் இலகிதராக வேலை செய்துவந்தவர் ஒரு தமிழர். அந்த இலகிதர்மூலம் - அங்கு அவங்கோலமாக வந்தவனிடம் விடயம் என்னவென்று காந்தியடிகள் விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டார்.

பல் உடையப்பட்டு வந்தவன் ஒரு தமிழன்; ஒப்பந்தக் கூலி; அவன் பெயர் பாலசுந்தரம். நேட்டாலில் உள்ள "டர்பனில்" ஒரு பிரசித்திபெற்ற ஐரோப்பியரிடம் அவன் ஒப்பந்தக் கூலியாக வேலைக்கு வந்தவன். அந்த மூர்க்க ஐரோப்பிய எசுமான் ஏதோ காரணம் பற்றிக் கோபங்கொண்டு பாலசுந்தரத்தை அவ்விதமாக அடித்துக் காயப்படுத்திவிட்டார். கண்டபடி அடித்ததனால் பாலசுந்தரத்தின் முன்வாய்ப் பற்கள் இரண்டு உடைந்து விழுந்துவிட்டன. காந்தியடிகள் இந்தப் பரிதாப நிலையில் நின்ற பாலசுந்தரத்தை உடனே ண்டியிலேற்றி ஒரு வைத்தியரிடம் கூட்டிக்கொண்டு போனார். வைத்தியர் வெள்ளைக்காரராயிருந்தும் அவசியமான சிகிச்சை செய்தார். காந்தியடிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி பாலசுந்தரத்தின் காயங்களைப்பற்றி அத்தாட்சிப்பத்திரமும் எழுதிக் கொடுத்தார். உடனே காந்தியடிகள் பாலசுந்தரத்தை ஒரு நீதிபதியிடம் அழைத்துச்சென்று பாலசுந்தரம் தன்னிடம் சொன்ன கதையை நீதிபதி முன்னால் வாக்குமூலமாகக் கொடுக்கச் செய்தார். நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்தது. அங்கு நடைமுறையிலிருந்த சட்டப்படி "பாலசுந்தரத்தை அவனுடைய எசுமான் அடித்தது குற்றம்தான். என்றாலும் எசுமான் ஒப்பந்தத்தை மாற்றச் சம்மதிக்காவிட்டால் - பாலசுந்தரம் மறுபடியும் அதே எசுமானின் கீழ்தான் வேலை செய்யவேண்டியவரும் இந்த நிலை பாலசுந்தரத்திற்கு மேலும் கஷ்டத்தை வருவிக்கும். இதன் காரணமாக

ஒப்பந்தத்தை எசுமான் வேறு ஒருவருக்கு மாற்றிக்கொடுக்கும் சம்மதத்தின்பேரில் - வழக்குச் சமாதான முறையில் தீர்ப்புப் பெற்று முடிவுற்றது.

பாலசந்தரத்தின் கதை தென்னாபிரிக்கா எங்கும் பரவியது. தூரம் தொலைவிலிருந்த தோட்டங்களுக்குள்ளே ஒப்பந்தக் கூலியாக வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் அனைவரினதும் காதுகளிலெல்லாம் [இச் செய்தி சென்றடைந்தது. நமக்காகப் பரிந்து] பேசுகிறவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று ஒப்பந்தக் கூலிகள் உற்சாகமடைந்து துணிவு பெற்றனர்.

மூன்று ஆண்டுகள்வரை காந்தியடிகள் தென்னாபிரிக்காவில் சட்டத்தரணியாகத் தொழில் செய்து வந்தபோது இந்தியர்களுடன் காந்தியடிகளுக்கு நல்ல பழக்கமேற்பட்டு விட்டது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு காந்தியடிகள் இந்தியா சென்று வர விரும்பினார். "பொங்கோலா" என்னும் கப்பலில் தன் தாய்நாடான இந்தியாவுக்குப் பயணமானார். இக்கப்பல் பயணத்தின் போது காந்தியடிகள் - உருது மொழியையும் தமிழ் மொழியையும் கற்றுக்கொள்ள முயன்றார். - தென்னாபிரிக்காவிலிருந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளிகள் பெரும்பாலோர் "மதராசு" களாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டுமானால் தமிழும் தெலுங்கும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனக் காந்தியடிகள் கருதினார். கப்பல் வைத்தியர் வைத்திருந்த "தமிழ் சுயபோதினி" என்ற புத்தகத்தை அவரிடம் வாங்கிப் படித்தார். தமிழ் எழுத்துக்களை நன்றாக எழுதவும் - படிக்கவும் கற்றுக்கொண்டார். பிறகு காந்தியடிகளுக்கு ஏற்பட்ட பல முக்கிய அலுவல்களினால் - அவரால் தொடர்ந்து தமிழ் மொழியைக் கற்கமுடியவில்லை. சிறைவாசம் செய்த காலங்களில் மட்டும்தான் சிறிது அவகாசம் கிடைத்தது. தமிழ் மொழியைப் பூரணமாகப் பயின்று பேசவும் எழுதவும் சக்தி பெறவில்லையே என்ற மனக்குறை காந்தியடிகளுக்கு எப்போதும் இருந்து வந்தது.

பகிடிப்போட்டி முடிவுத் திகதி நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வாசகர்களே!

நீங்கள் காணும் இப்படத்துக்கு இக்காலத்திற்கேற்ற நகைச்சுவையாகத் துணுக்குகளை எழுதியனுப்புங்கள். தரமான நகைச்சுவைக்கு ரூபாய் 50/- பரிசளிக்கப்படும். ஏனைய பத்துத் துணுக்குகள் அரங்கத்தில் இடம்பெறும்.

அனுப்பவேண்டிய கடைசித் திகதி:

10-12-1995.

முகவரி: பகிடிப் போட்டி,
அரங்கம்,
த. பெ இல: 3,
மட்டக்களப்பு.

அரசியலரங்கம்

சோல்பரி அறிக்கை தொடக்கம், இலங்கை அரசியலில் குறிப்பிடத்தக்க குறிப்புகள்.

ஆசை வார்த்தைகளில் மயங்கியதன் விளைவு

அந்நாட்களில் அரசாங்க சபை முதல் வராகத் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா அவர்கள் பதவி வகித்துவந்தார் தமிழ் மக்களைத் தமது பக்கம் சேர்த்துச் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தைத் தமிழ் பேசும் மக்களும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதைப் பிரித்தானிய குடியேற்ற நாட்டு மந்திரிக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டுமெனத் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவும், அவரின் சகாக்களும் இரகசியமாகத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள் இத்திட்டத்தை உள்ளத்துள் வைத்துக்கொண்டு அரசியலில் எமக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டுவித்துத் சுதந்திரநினைவு அவசியத்தை எமக்கு எடுத்துக்கூறி ஆர்வத்தை வளர்த்த சேர் பொன் இராமநாதன், சேர் பொன் அருணாசலம் போன்ற எமது அரும் பெரும் அரசியல் தலைவர்களை நாம் எக்காலமும் மறக்கமாட்டோம் - அவர்களது வழிவந்த தமிழ் இனத்தவர்களையும் நாம் என்றென்றும் மறந்துவிடமாட்டோம். தமிழ் இனத்தவர்களுக்கு எந்தவிமான தீங்குகளும் செய்ய மாட்டோம். படிப்பட்டியாக எமக்கு வழங்கப் பெற்ற சுதந்திரத்தைக் கைவிடக்கூடாது. நமக்குள் வேறுபாடுகள் பிரிவினைப் போக்குகள் இருப்பதாக ஆங்கிலேயருக்குக் காட்டி விடக் கூடாது. கிடைத்த சுதந்திரத்தை நாம் ஒழித்துவிட்டு பாதுகாப்போம். சுதந்திரத்தை நாம் முதலில் பெறுவோம், பின்னர் எமக்கிடையே உள்ள பிரச்சினைகளை நட்பு மனப்பான்மையுடன் இலகுவாகத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை நீங்களும் எங்களுடன் ஒருமித்து நின்று ஆதரிக்க

பாதாளப் பார்வை

—அவதானியார்—

வேண்டும். மந்திரிப் பதவிகளில் நாம் இரு பகுதியாரும் இருந்துகொண்டே ஆட்சியை நடத்துவோம். எனத் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவும் அவரின் சகாக்களும் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளிடம் கூறி, அவர்களின் மனதை மாற்றினார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட நயவஞ்சக வார்த்தைகளை நம்பிய தமிழ் பிரதிநிதிகள். திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களை ஏன் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பினோம் - என்பதையிட்டுச் சிந்திக்காமலும், தமிழ் பேசும் பொதுமக்களுடன் கலந்தாலோசித்து அவர்களின் அனுமதியைப் பெறாமலும் - தங்கள் தங்கள் சுயவிருப்பப்படி சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை ஆதரித்தார்கள். தமிழ் இனத்தின் மதிப்பையும் - மானத்தையும் மாசுபடுத்தினார்கள். இறுதிவரை உறுதியாகச் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை எதிர்த்துச் செயல்பட்டிருப்பார்களேயானால் அந்த அரசியல் திட்டத்தில் எப்படியும் திருத்தம் செய்யப்பட்டேயிருக்கும். செய்யவேண்டியதைச் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்யாது, செய்யக்கூடாததைச் செய்கமையே - தமிழினத்தவரின் இன்றைய இழிநிலைக்கும் - இன்னல்களுக்கும் ஊற்றுக் கண்ணாகியது. இந்தச் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் முகற் கோணலே முழுக் கோணல்களுக்கும் மூலகாரணமாகும். என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ - மறக்கவோ முடியாது.

ஏறவிட்டு ஏணியை எடுத்த இராசகுலேந்திரன்

திரு. இராசகுலேந்திரன் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். அவர் இலங்கைக்கு வந்த காலத்தில் அன்று அரசாங்க சபையில் பிரதிநிதிகளாயிருந்தவர்கள் ஒரு விருந்து

நேர்காணல்

1963ல் சாகித்ய மண்டல பரிசுபெற்ற "தோணி" சிறுகதைத் தொகுதியின் எழுத்தாளரும், இந்து கலாசார திணைக்களத்தினால் "தமிழ் ஒளி" எனப் பட்டம் பெற்றவருமான முதிர்ந்த எழுத்தாளர் திரு. வ. அ. இராசரெத்தினம் அவர்களின் "நேர்காணல்" அடுத்த அரங்கத்தில் இடம்பெறும்.

வைத்தார்கள். அந்த விருந்துக்குத் திரு. இராசகுலேந்திரனுக்கும் அழைப்பு அனுப்பியிருந்தார்கள். அழைப்பை ஏற்றுத் திரு. இராசகுலேந்திரனும் விருந்திற்குச் சமுசங்கொடுத்திருந்தார்கள். திரு. இராசகுலேந்திரனை ஆசைவார்த்தைகளுள் மூழ்கவைத்தார்கள். அவரும் தான் வந்த காரியத்தைக் கைவிட்டுச் சோல்பரி திட்டத்தை ஆதரித்தார்.

'சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக இங்கிலாந்து சென்றதையும் மறந்து - இங்கிலாந்திலிருந்து ஏன் இலங்கைக்கு வந்தேன் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்காது. சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை ஆதரித்தார். அன்று தமிழர் பிரதிநிதிகள் எதிர்காலப் பார்வையின்றி - நடந்துகொண்டதன் பலனையே இன்று நாம் அனுபவித்து வருகின்றோம். அன்று ஒரே இலட்சியத்திற்காகத் தமிழ் பிரதிநிதிகள் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட்டிருந்தால் - இன்றைய பரிதாப நிலை தமிழ்ப் பேசுமினத்தவருக்கு வந்திருக்காது. எனவே, சென்றகால அறிவு, நிகழ்கால உணர்வு, எதிர்கால நோக்குடன் செயல்படவேண்டியது இன்றையத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் பிதிநிதிதிகளின், கட்டாயக் கடமையாகும்.

திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்
இங்கிலாந்திலிருந்து
இலங்கை வரல்

தமிழ் பேசும் இனத்தின் பிரதிநிதிகள் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை ஏற்றுக்

கொண்டார்கள். எனவே, திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் விவாதம், அர்த்தமற்றதும், ஆகாரமற்றதுமாகும் எனத் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா அவர்கள் இங்கிலாந்துக் குடியேற்ற நாட்டு மந்திரி அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள். திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா அவர்களின் பதிவை இங்கிலாந்துக் குடியேற்றநாட்டு மந்திரி திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களிடம் காட்டினார். திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களால், என்ன செய்யமுடியும். பிடித்த கொப்பும் இன்றி மிதித்த கொப்புயின்றிப் பரிதாப நிலையில் அவமானமடைந்து வெறுங்கையுடன் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சோல்பரித் திட்டப்படி தேர்தல் நடத்தப்பெற்றது

சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதின் பின்னர் அரசாங்க சபை கலைக்கப்பெற்றுச் சோல்பரி அரசியல் திட்டப்படி 1947ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சமசமாஜிக் கட்சி, இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் கட்சி முதலிய கட்சிகளின் சார்பாகவும் சுயேச்சைவாதிகளாலும் தேர்தலில் அபேட்சகர்கள் போட்டியிட்டனர்.

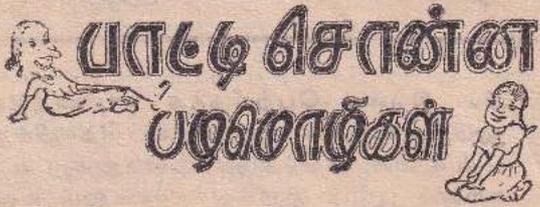
(தொடரும்)

3ம் வருடத்தில்
வெற்றி நடை போடுகிறது
"சுவைத்திரள்"

ஆக்கங்கள்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

இ. தர்மகுலசிங்கம்,
481, பார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

பலவகைச் சுவையரங்கம்

அ
த
ற்
கு

பேர்த்தி சொன்ன
புதுமொழிகள்

1. எட்டாப் பழக்கிற்குக் கொட்டாவி விடாதே;	↔	1. எட்டாப் பழத்தை ஏணிவைத்துப் பறி.
2. நிலவைப் பார்த்து நாய் குரைத்ததாம்.	↔	2. நிலவில் படுத்து நாயும் குரைக்குமாம்.
3. அடியாத பிள்ளை படியாது. (அடிபடாத பிள்ளை படிக்கமாட்டாது)	↔	3. அடியாத - பிள்ளை படியாது. (அடிக்கவேண்டாம் பிள்ளை படிக்கமாட்டாது)
4. ஐயர் வரும்வரையும் அமர்வாசை காத்துக் கொண்டிருக்குமா?	↔	4. சோதனைச் சாலகளைத் (செக்கிங் பொயிண்ட்) தாண்டும்வரை சுபநேரம் காத்திருக்குமா?
5. அடி நொச்சி நுனி ஆமணக்கல்ல.	↔	5. அடி புளிமாங்காய் நுனி கறுத்தக்கொழும்பான்.
6. சுத்தியைத் தீட்டாமல் புத்தியைத் தீட்டு.	↔	6. சுத்தியைக் காட்டினால் புத்தி மிரளும்.
7. சினத்தாலறுத்த மூக்கு சிரித்தால் ஒட்டுமா?	↔	7. சிரித்துச் சிரித்து மூக்கையறுக்கலாமா?
8. ஆடு நனையிதென்று ஓநாய் அழுகதாம்.	↔	8. காடு அழியிது என்று விறகு வியா பாரி விம்மி விம்மி அழுதாராம்.

எல்லாம் — இரண்டு

1. வருவதும் போவதும் இரண்டு இன்பம் — துன்பம்	5. நம்முடன் வருபவை இரண்டு பாவம் — புண்ணியம்
2. வந்தால் போகாதவை இரண்டு புசழ் — பழி	6. அடக்கமுடியாதவை இரண்டு ஆசை — துக்கம்
3. போனால் வராதவை இரண்டு மானம் — உயிர்	7. தவிர்க்க முடியாதவை இரண்டு பசி — தாகம்
4. தானாக வருபவை இரண்டு இளமை — மூப்பு	8. நம்மால் பிரிக்கமுடியாதவை இரண்டு பந்தம் — பாசம்.

மட்டக்களப்பிலுள்ள பறங்கி இனத்தவரின் சமூகப் பயன்பாடும், அவர்களது “பைலா” நடனப் பாடல்களும்.

அன்று இலங்கைத் தீவினை ஆட்சி செய்துவந்த போத்துக்கீசரிடமிருந்து டச்சுக் காரர் (ஒல்லாந்கர்) இலங்கையின் ஆட்சி யைக் கைப்பற்றினர். அப்போது போத்துக் காலுக்குத் திரும்பிச்செல்லாது மட்டக் களப்பு மாநிலத்தில் சில போர்த்துக்கீச குடும்பத்தினர் வாழ்ந்து வரலாயினர். அக் குடும்பத்தினரிலிருந்து வாழையடி வாழையாகத் தோன்றி அன்று தொட்டு இன்று வரை இங்கு வாழ்ந்து வருபவர்களே இங்கு குறிப்பிடும் பறங்கி இனத்தவராவர்.

இப்பறங்கி இனமக்கள் மட்டக்களப்புப் பட்டினப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினராக வாழ்ந்துவந்தனர். பின்னர் காலப்போக்கில் தொழில் காரணமாகவும், திருமணங்களின் மூலமாகவும், திருக் கோணமலை, அக்கரைப்பற்று, கல்முனை, வாழைச்சேனை எனும் இடங்களிலும் குடியேறி, இப்போது இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இவர்களுடைய உடை, நடை, பழக்க வழக்கங்கள் அநேகமாக ஐரோப்பிய நாட்டவர்களுக்குரியதாகவே காணப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் இப்பகுதி மக்கள் பாரச்சுமைகளை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு எடுத்துச்செல்வதற்குக் “காவுதடி” என்றழைக்கப்பெற்ற சுமை தூக்கும் தடியை உபயோகித்து வந்தனர். இத்தடியின் இரு முனைகளிலும் சுயிற்றினால் பொதிகளைக் கட்டித் தொங்கவிட்டுத் தடியின் மத்தியில் தங்கள் தோளைக் கொடுத்துத் தூக்கிக் கொண்டு காவிச் சென்றார்கள். இதனால் இப் “பொதித்தடி” “காவுதடி” யெனப் பெயர்பெற்றது.

இப்படிக்காவுதடிகள் மூலம் பொதி தூக்கும் மக்கள் உடல்வருந்தித் துன்பப்படுவதைக் கண்ட பறங்கியர், தச்சவேலை

யில் திறமை பெற்றிருந்த காரணத்தினாலும், வண்டிகள் அமைக்கும் தொழில்நுட்பங்களை அறிந்திருந்ததினாலும், எருதுகளைப் பூட்டி இழுத்துச் செல்லும் வண்டிகளைச் செய்து பொதி சுமப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அவை பயணிகள் மட்டும் பயணம்செய்யும் “வைக்கி வண்டி”, பொதி ஏற்றும் ஒற்றை மாட்டுவண்டி, இரட்டை மாட்டுவண்டி, தள்ளுவண்டி, (சோடா வண்டி) எனப் பயன்படுதன்மையிலும் வடிவ அமைப்பிலும் வேறுபட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. இதனால் காவுதடி மறைந்துபோயிற்று. அத்துடன் பொதிகளை இடத்திற்கிடம் எடுத்துச் செல்வதிலும் பயணிகள் இடத்திற்கு இடம் கால்நடையாகப் பயணம் செய்வதிலும் முன்னர் இருந்த சிரமம் குறையலாயிற்று.

கடந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்கு முன்பிருந்தே, மட்டக்களப்புக் கல்முனைப் பேர்பாறையோரம் புனித செபஸ்தியார் பாடசாலையோடிணைந்த அநாதை விடுதிக்குரிய கட்டடத்தையொட்டித் தச்சவேலைப் பயிற்சிப் பாடசாலை யொன்றைக் கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சேர்ந்த யேசுசபைக் குருமார் அரசாங்க

—: திருவரங்கள் :—

உதவி நன்கொடையினைப் பெற்று நடத்தி வந்தனர். அப் பயிற்சிப் பாடசாலையில் பயிற்சியளிக்கும் ஆசிரியராகப் பறங்கியினத்தைச் சேர்த்த “யோஸ்லின்” என்பவர் ஓய்வு பெறும் காலம்வரை கடமையாற்றி வந்தார். இப்பாடசாலையில் தச்சவேலை பயிற் றோரே இப்பகுதியில் கைதேர்ந்த தச்சர்களாக விளங்கினார்கள். இப்பாடசாலையில் பயின்ற திரு. யோ. பத்திநாதன் (புளியடிக்குடா) சிறில் சுந்தையா (ஆரையம்பதி) என்போர் தச்சவேலை பயிற்றும்

ஆசிரியர்களாகச் சேலையாற்றி வந்தனர். இப்பாடசாலையும் இப்பாடசாலையில் பயிற்சியளித்து வந்த மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியருமே இப்பகுதியில் தச்சர்கள் பலர் தோன்றுவதற்கு மூலகாரணமாய் அமைந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

நம்நாட்டு மக்கள் காவியங்கள், கதைகள், கவிதைகள், வைத்தியக் குறிப்புகள், மந்திரங்கள், இப்படிப் பல குறிப்புகளை ஏடுகளில் எழுத்தாணிகொண்டு எழுதிவந்தனர். இதனால் இவர்கள் பல சிரமங்களுக்குள்ளாகினர். அத்துடன் இவைகளைப் பிரதிசெய்து மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதும் கடின சிரமத்திற்குரியதாயிருந்தது. இக்காலகட்டத்திலேதான் பறங்கினைத்தைச் சேர்ந்தோர் ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் உபயோகித்துத் தம் எழுத்து வேலைகளைச் செய்துவந்த இப்பகுதி மக்களுக்கு அச்சக் கூடங்கள் மூலம் உதவிபுரிந்து வந்ததுடன் அவர்களுக்கு அச்சத்தொழில் பயிற்சியையும் வழங்கிவரலாயினர். இதற்கு அடித்தளமாக அமைந்திருந்த இடம் புனித குகையப்பர் அநாதை அச்சக்கூடமாகும். அதிலிருந்து பயிற்சிபெற்றவர்களே, புனித பாத்திமா அச்சக்கூடம், புனித செபஸ்தியார் அச்சக்கூடம், புனித அந்தோனியார் அச்சக்கூடம், என்பவைகளை நிறுவி இப்பகுதியில் அச்சத்தொழிலை செய்துவந்தனர். எனவே இப்பகுதி அச்சத்தொழிலுக்கு முன்னோடிகளாயிருந்தவர்கள் பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

தச்ச வேலையிலும், அச்ச வேலையிலும் இப்பகுதியில் முன்னோடிகளாயிருந்த பறங்கி இனத்தவர் கொல்ல வேலையிலும் முன்னோடிகளாகவும் திறமையுடையவர்களாகவும் விளங்கிவரலாயினர். கத்தி, கோடரி, நெற்கதிர் அரியும் தாக்கத்தி, மண் வெட்டி போன்ற கமத்தொழிலுடன் தொடர்புடைய கருவிகளையும், சிறப்பாகக் கலப்பையில் பூட்டும், கலப்பைக் கூர்க்களையும், வண்டிச் சில்லுகளுக்குப் "பட்டம்" எனக் கூறப்படும், சில்லுகளுக்கான இரும்புக் கவசங்களையும், வண்டியை இழுக்கும் எருதுகளின் கால்களில் ஏற்றும் "இலாட" வேலைகளையும், கதவுகளுக்குரிய பூட்டு,

பிளையச்சல், அலவாங்கு, அரிவாள்மணை, துருவிலை, வண்டிக்குரிய அச்சலக்கை, கடையாணி, போன்ற பயன்படும் பொருட்களையும், அக்காலத்தில் உருவாக்கித் தந்தவர்கள் பறங்கி இனத்தவரே.

இவர்கள் உருவாக்கித் தந்த பொருட்களெல்லாம் பெரும்பாலும் அவர்களுக்குரிய போர்த்துக்கே மொழிச் சொற்களாகவே தமிழில் கலந்து வழங்கியிருகின்றன. அவை, அலவாங்கு, ஜன்னல், அலுமாரி முதலியனவாகும்.

இவை மட்டுமல்ல அன்று நாம் அணிந்திருந்த அக்கால உடைகளைக் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவமைத்து இப்பகுதி மக்களுக்கு உதவியளித்தவர்களும் இப்பறங்கி இனத்தவர்களே. இவர்கள் தையற் கலையில் சிறந்து விளங்கிபதால். குறுகிய காற்சட்டை, நீளக் காற்சட்டை, சேட், கோட், தொப்பி, ரை, பெண்கள் அணியும் பலவகை வடிவமைப்புடைய கவுண்கள் (டிற்சிங்கவுண் உட்பட) சோட்டி, போன்ற மேல்நாட்டு ஆடைகளைத் தயாரித்து உதவினார்கள். குழந்தைகளுக்குரிய அலங்கார ஆடைகளை அமைப்பதில் இவர்கள் தனித்திறமை பெற்றிருந்தனர். கூட்டுமொத்தமாகக் கூறினால் இவர்களே இப்பகுதியில் தையற் கலைக்கு முன்னோடிகளாயிருந்தார்கள் என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

மேலும், துப்பாக்கிகளைப் பழுது பார்ப்பதிலும் துப்பாக்கிகளைத் தயாரிப்பதிலும் இவர்களிடம் விசேட திறமை காணப்பட்டது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காலம் சென்ற திரு. டியூட்டர் இறாகல் என்பவர் தன்னிடமிருந்த சொந்தத் திறமையால் அக்காலத்தில் இப்பகுதியிலுள்ளோர் அனைவரும் வியப்படையும்படி துப்பாக்கியை அமைத்துள்ளார் என்பதை இங்கு பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(தொடரும்)

நாடெங்கிலும் முற்பணம் செலுத்தக்கூடிய முகவர்கள் தேவை. தொடர்புகொள்ளவும்.

மாணவர் அரங்கம்

கதை சொன்னவரின் கலக்கம்

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் ஒருவர் தான் வாழ்ந்துவந்த ஊரிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு ஒரு மாமர நிழலில் இருந்து கதை சொல்லிவருவது வழக்கம்.

ஒருநாள் வழமைபோல் கதை சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஓர் ஊரிலே ஓர் ஆலயம் இருந்தது. அந்த ஆலயத்தின் அருகில் ஓர் ஆலமாம் நின்றுது. அந்த ஆலமரத்தின் அருகில் ஒரு களிமண் கட்டியும் (மண்ணாங்கட்டியும்) ஆல இலைச் சருகும் மிக நெருங்கிய நட்புடன் வாழ்ந்து வந்தன.

“மழை பெய்யும்போது, ஆல இலைச் சருகு களிமண் கட்டியின்மேல் இருந்துகொண்டு களிமண் கட்டியைக் கரைந்துபோய்விடாது பாதுகாக்கும்.

காற்று அடிக்கும்போது, களிமண் கட்டி ஆல இலைச் சருகின்மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு சருகைக் காற்று அடித்துக்கொண்டு போய்விடாமல் பாதுகாக்கும்.

இப்படி ஒன்றுக்கு ஒன்று மிக அன்புடன் உதவிபுரிந்துகொண்டு வந்தது” என்று அந்த ஆசிரியர் கதையைக் கூறினார்.

“அப்போது அங்கே கதையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சிறுவர்களில் ஒரு சிறுவன் கதை சொன்ன ஆசிரியரைப் பார்த்து- “ஐயா;... நீங்கள் சொன்னபடி காற்றும் மழையும் தனித்

தனியாக வந்தால்தானே சருகும் - களிமண் கட்டியும் ஒன்றை ஒன்று காப்பாற்றமுடியும்.

காற்றும் மழையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்தால்... அப்படி வருவதும் உண்டுதானே?...

கதை சொன்ன ஆசிரியர் என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் திகைப்பும் அடைந்தார்

கடும்புத்தி உள்ளவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் கவனமாகத்தான் கதை சொல்ல வேண்டும், எனமனதுள் நினைத்துக்கொண்டு - ஒருவிதமாக நிலைமையைச் சமாளித்துவிட்டு... “மீதிக்கதையை நான் நாளை பிற்பகல் சொல்வேன்.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் - காற்றும் மழையும் சேர்ந்து வந்தபோது - சருகு என்ன செய்திருக்கும்; இதன் பின்னர் சருகு தன் பாதுகாப்புக்காக எதனுடைய நட்பையும் உதவியையும் பெற்றிருக்கும்” என நன்றாகச் சிந்தித்து மீதிக்கதையை நாளை பிற்பகல் எனக்குச் சொல்லுங்கள் என்று கூறிவிட்டு ஆசிரியர் அந்த இடத்தைவிட்டு டெழுந்து லீடு சென்றார்.

(முடியுமானால் இக்கதையில் வரும் ஆசிரியர் - சிறுவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டபடி மீதிக்கதையை நீங்களும் எழுதி அனுப்புங்கள் முடியாவிட்டால் - மீதிக்கதை அடுத்த அரங்கத்தில் இடம் பெறும் மாணவர் அரங்கில் வெளிவரும் அதைப் படியுங்கள்).

விடுகதைப் பாடல்கள்

வெட்ட வெட்டத் தழைக்கும் மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

வேடர் கொண்டோடும் மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

இரும்போடு சேர்ந்த மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

இருவர் கொண்டோடு மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

காலிலே அணியும் மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

கைவிசிறி தந்த மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

உடலிலே பூசும் மரம்
என்னமரம்? ஐயா!
உடைசெய்ய உதவும் மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

கானகத்து விலங்கு மரம்
என்னமரம்? ஐயா!
களவெடுத்த மங்கை மரம்
என்னமரம்? ஐயா!

(விடை அடுத்த அரங்கத்தில்)

புத்தியுள்ள சிறுவன்

வாத்தியார் காரசாரமாகப் படிப்
பித்துக்கொண்டிருந்தார். அவரவர்
கையால் தம்முடலை அளந்துபார்த்
தால் எட்டு சாண்களே இருப்பார்கள்.
அதற்காகத்தான் “எறும்பும் தன் கை
யால் எண்சாண்” என்றார்கள் என்று
படிப்பித்து முடிக்குமுன், ஒரு மாணவன்
எழுந்து கேட்டான்: சேர், எறும்புக்கு
எத்தனை கை சேர்?

வாத்தியார்: ? ? -

கோழிக் கதை

கோழி ஒன்று இருந்தது.

முன்று முட்டை இட்டது.

ஒன்று உடைந்துவிட்டது.

இரண்டு மிகுதி இருந்தன.

ஒன்று களவு போயிற்று.

ஒன்று மிகுதி இருந்தது.

கோழி அடை காத்தது.

முடிவில் முட்டை
வெடித்தது.

வாத்துக் குஞ்சு வந்தது.

கோழி மிகவும் வாடிற்று.

வாத்துக் குஞ்சு ஓடிற்று.

என்ன நடந்தது?

வாத்துக்குஞ்சு எப்படி வந்தது?

முடிபுமானால்

விடையினை எழுதி அனுப்பவும்.

முடியாவிட்டால்

விடை அடுத்த அரங்கத்தில் வெளிவரும்,
பார்க்கவும்.

மூன்று எண்கள்

மூன்று எண்கள் - அந்த எண்களைக் கூட்டினாலும் - பெருக்கினாலும் - ஒரே தொகைதான் விடையாக வரும். அந்த எண்கள் எவை?

(விடை அடுத்த அரங்கத்தில்)

எழுத்து எது?

எடுத்துக்காட்டு:

(பேனை பிடிக்கும் எழுத்து எது - கை)

1. பறக்கும் எழுத்து எது?
2. மணக்கும் எழுத்து எது?
3. எரியும் எழுத்து எது?
4. அழைக்கும் எழுத்து எது?
5. துரத்தும் எழுத்து எது?
6. பெரிய எழுத்து எது?
7. வருத்தும் எழுத்து எது?
8. ஏசும் எழுத்து எது?
9. அரசு எழுத்து எது?
10. உயிரைப் பிரிக்கும் எழுத்து எது?

(விடை அடுத்த அரங்கத்தில்)

மாணவர் அரங்கம்

செப்டம்பர் - ஒக்டோபர் 1995

அரங்கம் - 1.

ஆக்கம் - 1.

விடைகள்

வினாக்கள் பாடல்கள்:

1. i. வெற்றிலை
ii. தேங்காய்
iii. வாழைப்பழம்
iv. கருப்பூரம்.
2. சினவெடி (பட்டாசு)
3. யானை.

எட்டுக்கள்

$$8 + 8 + 8 + 88 + 888 = 1000.$$

$$\begin{array}{r} 8 \\ 8 \\ 8 \\ 88 \\ \hline 888 \\ \hline 1000 \end{array}$$

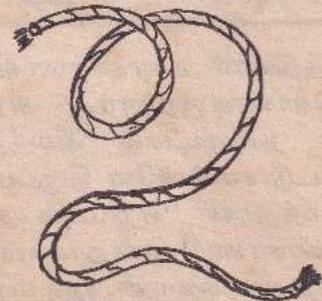
மறைந்துள்ள பிராணிகள்

1. அன்னம்	6. யானை
2. தவளை	7. முயல்
3. கிளி	8. குதிரை
4. பன்றி	9. மான்
5. முதலை	10. காகம்

வினா இரண்டு - விடை ஒன்று

1. பாய்வதற்கு
2. விழுவதற்கு
3. அரவம்
4. குட்டி (அரம்பை-வாழை)
(அலறுவாயன்-நாய்)

இரண்டாக்கவேண்டும்

நூலை இரண்டின் வடிவாக்க வேண்டும்.

கடுகுக்கதை அரங்கம்

சொன்னதும் செய்ததும்

ஒரு மீன் கடை வாசலில் "இங்கே நல்ல மீன் விற்கப்படும்" என்ற வாசகம் எழுதப் பெற்ற பலகை ஒன்று தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது.

மீன் கடைக்காரனின் நண்பர் ஒருவர் அந்த மீன்கடைக்கு வந்தார். அங்கு தொங்கிய விளம்பரப் பலகையிலிருந்து வாசகத்தை வாசித்தார்.

உடனே அவர் தன் மீன்கடைக்கார நண்பரைப் பார்த்து,

"உன் கடையில் தானே மீன் விற்கிறாய்". வேறு எங்கையோ விற்கிற மீனுக்காகவா, உன் கடையில் விளம்பரம் செய்திருக்கிறாய். எனவே 'இங்கே' என்று எதற்கு அவசிய மில்லாமல் ஒருசொல் விளம்பரப் பலகையில் இடம்பெறவேண்டும். 'நல்ல மீன் விற்கப்படும்' என்று மட்டும் எழுதித் தொங்க விட்டால் போதாதோ? அப்படி எழுதித் தொங்கிவிடு என்று ஆலோசனை கூறிச் சென்றார்.

மீன் கடைக்காரரும் தம் நண்பர் கூறியதில் உண்மையிருக்கிறது என ஏற்றுக் கொண்டு 'இங்கே' என்ற சொல்லை விளம்பரப் பலகையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்.

இதன்பின் "நல்ல மீன் விற்கப்படும்" என்ற வாசகத்துடன் விளம்பரப் பலகை காணப்பட்டது.

சிலநாள்கள் கழிந்தபின்னர், மீன்கடைக்காரருக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர் ஒருவர் வந்தார். விளம்பரப் பலகையிலிருந்து வாசகத்தை வாசித்தார் மீன் கடைக்காரராகிய தன் மாணவனைப் பார்த்து பழுதான மீனை யாராவது விற்பார்களா? "மீன் விற்கப்படும்" என்ற வாசகம் மட்டும் விளம்பரப் பலகையிலிருந்து நீக்கப் போதுமே என்று கூறிச்சென்றார். 'நல்ல' என்ற சொல் ஆசிரியரது சொற்படி நீக்கப்பட்டது. "மீன் விற்கப்படும்" என்ற வாசகத்துடன் விளம்பரப் பலகை காணப்பட்டது.

இன்னும் சிலநாள்கள் சென்றபின்னர், ஒரு வைத்தியர் மீன் கடைக்கு வந்தார். விளம்பரப் பலகையில் காணப்பட்ட "மீன் விற்கப்படும்" என்ற வாசகத்தை வாசித்தார். மீன் கடைக்காரரைப் பார்த்து "மீனை இலவசமாகக் கொடுக்கப் போவதாக எண்ணி ஊர்ச்சனங்களெல்லாம் உன் கடையில் கூடிவிடுவார்கள் என்ற பயத்தினால்தான் நீர் விளம்பரப் பலகையில் "விற்கப்படும்" என்று முன் எச்சரிக்கையுடன் எழுதித் தொங்கவிட்டிருக்கிறாய் போலிருக்கிறது" என்று கேலி செய்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். மீன் கடைக்காரர் மேலும் கேலிக்கு இடமளிக்காது. "விற்கப்படும்" என்ற சொல்லை நீக்கிவிட்டார்.

இதன் பின்னர் "மீன்" என்ற சொல்லுடன் விளம்பரப் பலகை காணப்பட்டது.

இதனைத் தொடர்ந்து சில நாள்களுக்குப் பின்னர் மீன் கடைக்கு ஒரு இளைஞர் தன் மூக்கைக் கையினால் இறுகப்பிடித்தபடி வந்தார். "மீன்" என்ற சொல்லுடன் தொங்கிய விளம்பரப் பலகையைப் பார்த்தார். மீன் கடைக்காரரைப் பார்த்து "கால்மெல் தூரத்துக்கே உனது மீன் கடையிலுள்ள மீன்களின் மணம் மணத்துக்கொண்டிருக்கிறதே. அப்படியிருக்க 'மீன்' என்று விளம்பரப் பலகையில் எழுதித் தொங்கவிட்டு விளம்பரம் செய்யவேண்டுமா?" என்று கேட்டுவிட்டு அவரிடம் மீன் வாங்கிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவர் சொன்னது சரியென ஏற்றுக்கொண்ட மீன் கடைக்காரர், அவர் சென்றதன் பின்னர் 'மீன்' என்ற சொல்லுடன் தொங்கிய விளம்பரப் பலகையை பல துண்டுகளா உடைத்து அடுப்பில் வைத்து எரித்துவிட்டார்.

1.	இங்கு	நல்ல	மீன்	விற்கப்படும்.
2.	-----	நல்ல	மீன்	விற்கப்படும்.
3.	-----	-----	மீன்	விற்கப்படும்.
4.	-----	-----	-----	-----

விளம்பரப்பலகை எரிந்து சாம்பாரானது.

சிரிப்பரங்கம்

சிரி! கொழுத்திரு!!

— ஜான் டெய்லர் —

பிழைத்தல்

ஒருவர் : தப்பு செய்தால்தான் இந்தக் காலத்தில் பிழைக்கலாம்போல் இருக்கிறது.

மற்றவர் : “பிழைத்தல்” என்றாலே “தப்பு செய்தல்” என்றுதானே அர்த்தம்.

கரிக் காசி

மாணிக்கம் : என்ன மகன் கொழும்பில் படிக்கிறானா?

வேலர் : அதையேன் கேட்கிறாய் மாணிக்கம் நான் கரியைக் காசாக்கிறேன். அவன் காசைக் கரியாக்கிறான்.

மாணிக்கம் : என்ன சொல்றீங்க வேலண்ண?

வேலர் : நான் மரங்களை வெட்டி எரித்து கரியாக்கி அதை விற்று காசாக்கி மகனுக்கு அனுப்பினால் அதை அவன் “சிகரட்” புகைத்து காசைக் கரியாக்கிறான்.

கடினமான கணக்கு

ஆசிரியர் : இரண்டும் இரண்டும் நான்கு நான்கும் நான்கும் எத்தனை?

மாணவன் : அதென்ன சேர் வேசான சணக்கை நீங்கள் போட்டுவிடுகிறீர்கள்; சஷ்டமான கணக்கை என்னிடம் கேட்கிறீர்கள்.

சிங்கப் புழுகர்

புழுகர் : நான் உன்னிச்சை காட்டுக்குள்ள நிறைய சிங்கங்கள் சுட்டிருக்கிறேன்.

மற்றவர் : அங்கே சிங்கங்களே இல்லையே புழுகர் : எப்படி இருக்கும் நான்தான் ஏற்கனவே எல்லாச் சிங்கங்களையும் சுட்டு விட்டேனே!

உருளா மாலை

இப்போது வருகிற செபமாஸையில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அவைகளை உருட்டும்போது கண்களையும் சேர்த்து உருட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

பழைய கதை

நடுக்கர வயது மனிதர் ஒருவர் அந்தக் கல்லூரி விடுதிக்கு வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அறையின் கதவை தட்டினார்.

ஒரு மாணவர் கதவைத் திறந்து ‘என்ன வேண்டும்?’ என விசாரித்தார். தான் அந்த அறையில் தங்கி படித்ததாகவும். பழைய ஞாபகம் வந்தது பார்த்துவிட்டுப் போக ஆசைப்பட்டதாகச் சொன்னார் வந்தவர்.

மாணவர் அவரை உள்ளே வரச் சொன்னார் “அதே பழைய மேசை” அதே பழைய புத்தக அலுவாரி, அதே பழைய கதிரை” என்றார் அவர்.

பிறகு அலுவாரியின் அருகே சென்று, நான் பாவித்த அதே அலுவாரி என்று சொல்லிக்கொண்டு அதன் கதவைத் திறந்தார்.

உள்ளே அழகிய பெண் மறைந்து கொண்டிருந்தாள்.

மாணவன் சொன்னான் “அவள் என் தங்கை”

அதே பழைய கதை என்றார் வந்தவர்.

★ ★ ★

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

இல. 2

1	2	3	4
5			
			6
		8	9
		10	11
12			

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - இல. 2,
அரங்கம்,
த. பெ. இல. 3,
மட்டக்களப்பு.

★ சரியான விடையை எழுதி அனுப்புவவர்களில் அதிஸ்டசாவிக்கு ரூபாய் 50/- பரிசளிக்கப்படும் ஏனைய அதிஷ்டசாவி களில் 10 பேரின் பெயர்கள் அரங்கத்தில் பிரசுரிக்கப்படும்.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 1.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 1ல் பரிசு பெறும் அதிஸ்டசாவி:
செல்வி அ. ஸ்ரெல்லா பாரதி,
மட்/விபுலாநந்தா வித்தியாலயம்,
கல்லடி, மட்டக்களப்பு.

பாராட்டப்படுபவர்கள்:

1. கே. பீதாம்பரம், ஆரையம்பதி.
2. அ. இதயஜோதி, களுவாஞ்சிக்குடி.
3. முஹமட் ஜலீபர், சய்ந்தமருது.
4. சு. நேசராசா, வவுனியா.
5. எம். மதார்சாஹிபு, கண்டி.
6. அ. மாலினிதேவி, மட்டக்களப்பு.
7. சா. இருதயநாதன், தன்னாமுனை.
8. சி. பரஞ்சோதி, திருமலை.
9. வ. வசந்தகுமார், முகத்துவாரம்.
10. மா. பத்மநாதன், பன்குடாவெளி.

செல்வி ஸ்ரெல்லா பாரதிக்கு பரிசுத்தொகை 50/- அனுப்பிவைக்கப்படும்.

இடமிருந்து வலம் :

1. கண்ணகியையும் இப்படி அழைப்பர்.
5. பட்டிமன்றங்களில் இதைக் காணலாம்.
7. தலை வாரிவிடும், தலை மாறி இருக்கிறது.
8. இதுதானே தினமும் நடப்பது. திரும்பி நிற்கிறது.
9. உலகம்.
10. தவம் குழம்பிக்கிடக்கிறது.
12. புகழ்பெற்ற பக்தித் திரைப்படம்.

மேலிருந்து கீழ் :

1. குதிரையை வயப்படுத்துவது.
2. "அரங்கம்" வெளியான மாதம்.
3. வாசனை தருவது.
4. வாழ்த்தும்போது இப்படியும் வாழ்க என்று வாழ்த்துவார்கள்.
6. மைசூருக்கு மதிப்பைத் தேடிக்கொடுப்பது குழம்பிக்கிடக்கிறது.
8. செவ்வாயின் தம்பி, வியாழனின் அண்ணன்.
11. நலம் கடைசி எழுத்தை இழந்துவிட்டது.

இதற்குரிய சரியான விடையை நிரப்பிக்கூப்பனை வெட்டி அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி 10-12-95க்கு முன்னர் அரங்கத்துக்கு அனுப்பிவைக்கவும். அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

1	2	3	
த	ச	ர	த ர்
			4
லை	டை	நா	ன்
		5	6
க்	நீ	ச	கு
7	8	9	10
ச	ந்	தி	ர
			11
ன்	ய	மா	ம்
			12
டி	லை	சி	ம்

அரங்கம்

நாடகச் சிறப்பு

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

பட்டப் பகல் 12 மணி. நாடக அரங்கில்லை; ஒப்பனையில்லை; முகத்தில் பவுடர் கூட இல்லை. நான்கு புறங்களில் எந்தப் புறத்திலும் அடைப்பில்லை, அவள் இரண்டு கால்களையும் நீட்டி விட்டு. வயிற்றைத் தடவி, உடம்பை நெளித்து; வாயில் உஸ் உஸ், உச் உச்ச கொட்டி, நெற்றியிலிருந்து கொட்டும் வியர்வையைத் தன் வலது கையின் ஆள்காட்டி விரலால் வழித்துச் சொட்டுச் சொட்டாக வடியவிட்டுக் காட்டிய நடிப்பு இன்னும் என் உள்ளத்தில் பதிந்திருக்கிறது. அது நடிப்பு; அவள் நடிக்கை!

நல்ல கதை; உயர்ந்த கருத்து; குறைந்த பாடல்; சிறிய வசனம்; அமைதியான நடிப்பு; விறுவிறுப்பான போக்கு இவை அனைத்தும் அமைந்த நாடகமே வெற்றி நாடகமாக ஒளிவிசும். மற்றவை வெற்று நாடகமாகவே போய்விடும்.

நாடக வகைகளில் ஒருகூற நாடகம் "ஓரங்க நாடகம்" என்பதும் ஒன்று. அது காட்சிகளை மாற்றாமல் ஒரே காட்சியை வைத்து, ஒரு சிறு கதையை அமைத்து ஓர் உண்மையைப் புலப்படுத்த நடத்திக்காட்டுவதாகும் பல காட்சிகளைக்கொண்ட ஒரு பெரிய நாடகத்தைப் பலமணி நேரம் பார்த்து ஓர் உண்மையை அறிந்துகொள்வதைவிட ஒரு காட்சியில் ஒரு நாடகத்தைக் கண்டு, ஓர் உண்மையை அறிவதை மக்கள் அதிகமாக விரும்புவர், ஒரு கள நாடகம் பொழுதைக் குறைத்துப் பயனைப் பெருக்குவதில் தலைசிறந்ததாகும்.

நாடக வகைகளில் இன்பியல் நாடகம்; துன்பியல் நாடகம் என இருவகையுண்டு. இவை முறையே இன்பத்தை முடிவாக்கக் கொண்டதும், துன்பத்தை முடிவாக்கக் கொண்டதுமாகும். இவை வெற்றி பெறுவதும், வீழ்ச்சியடைவதும் காண்கின்ற மக்களில் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கும்.

நாடகக் கலை ஓர் உயர்ந்த கலை. பல மாதங்கள் பல மேடைகளிற் பேசி மக்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கின்ற கருத்துக்களை ஒரு நாளில் ஒரே நாடகத்தின் மூலம் பதிய வைத்துவிட முடியும். அவ்வாறே பல ஆண்டுகள் படித்து அறியக்கூடியவைகளை, பல மாதங்கள் கேட்டு அறியக்கூடியவைகளை, ஒரு நாளில் ஒரே நாடகத்தைப் பார்த்து அறிய முடியும்.

"நாடகமே உலகம்" என்பது ஒருவர் வாக்கு, "உலகமே நாடக மேடை" என்பது மற்றொருவர் வாக்கு. "நாடகத்தால் உள்ளடியார்போல் நான் நடித்தேன்" என்பது ஒரு பக்தரின் வாக்கு. "முன்பு நாங்கள் மட்டும் நடித்தோம்; இப்போது எல்லோருமே நடிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்" என்பது ஒரு நடிக்கரின் வாக்கு. "மக்கள்

— கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் —

வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தும் கலைகளில் நாடகக் கலையைவிடச் சிறந்த கலையில்லை" என்பது பேராசிரியர் சம்பந்த முதலியார் அவர்களினது வாக்கு.

நாடக உலகம் ஒரு தனி உலகம். அங்கு ஏழையும் செல்வரும் இல்லை. அரசனும் சேவகனும், அமைச்சனும் பிச்சைக்காரனும் திரைக்குப் பின்னே கைகோத்து மகிழ்ந்திருப்பர். இக்காட்சியைப் பிற உலகத்திற்கு காணமுடியாது.

ஒழுக்கமுள்ளவர் எழுத்துக்குத் தனி எடையுண்டு, ஒழுக்கமுள்ளவர் சொல்லுக்குத் தனி எடையுண்டு என்பது மட்டுமல்ல ஒழுக்கமுள்ளவர் நடிப்புக்கும் ஒரு தனி எடையுண்டு. இந்த உண்மையை ஒவ்வொரு நடிசரும் உள்ளத்தே வைத்துப் பாதுகாத்தாக வேண்டும். அண்மைக் காலம்வரை ஒழுக்கத்திற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும், ஒழுங்குமுறைக்கும் முதலிடம் கொடுத்து நாடகக் கலையைக் காப்பாற்றி வந்தவர்களும் வளர்த்து வருபவர்களும் பலர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஸி. கண்ணையா அவர்கள், நவாப் இராஜமாணிக்கம் பிள்ளை அவர்கள், டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் ஆவர்.

இக்காலத்தில் நாடகம் நடத்துவோரிற் சிலர் காட்சி அமைப்புக்களில் கவனத்தைச் செலுத்துவதில்லை.

“யாரும் அற்ற காணகத்தில்” என்று நடிகள் பாடிக்கொண்டிருப்பாள். அக்காட்டில் ஆர்மோனியக் காரன் வாசித்துக்கொண்டிருப்பாள்.

“மனமோகன மாணே உன்மீது மையல் கொண்டேனே” எனப்பெண் வேடம் பூண்டவனைப் பாராமல் ஆர்மோனியக்காரனைப் பார்த்துப் பாடிக்கொண்டிருப்பான் நடிசன்.

திரையருகில் நின்று இருவர் இரசியம் பேசுகிற காட்சி வரும். அவர்களுக்குப் பின்னால் “இராஜ வீதி” திரையிடப் பெற்றிருக்கும்.

கொலைக்களத்திற்குப் போகிற கோவலன் சரளி வரிசை பாடுவான். “இராமா நீ சமானம் எவரு” என்ற பாடலை இராவணன் பாடிக்கொண்டிருப்பான்.

நல்லதங்காள் வேடம் போட்டிருப்பவனுக்கு வயது 20 இருக்கும். அவளருகில் நிற்கும் பிள்ளைகள் ஏழில் மூத்தவனுக்கு வயது 22 இருக்கும்.

இராவணன் வேடம் போட்டிருப்பவன் எடை 80 பவுண்டும், சீதை வேடம் பூண்ட

வனின் எடை 160 பவுண்டும் இருக்கும். இருந்தால் நாடகம் எப்படி இருக்கும்?

இவை அனைத்தும் காணச் சரியாதவை நாடகம் நடத்துவோர் எதில் கவனம் செலுத்தாவிடினும் வேடம் பூண்டவருக்கு வேண்டிய வயதிலும், உடல் அமைப்பிலும், கருத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும்.

எல்லவவு குறைபாடுகளிருப்பினும், இன்றைய இந்தியாவில் நாடகக் கலையில் தலைகிறந்து விளங்குவது தமிழகமே யாகும். இதை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைய நமக்கு உரிமையுண்டு நாடகக் கலைஞர்களைப் பாராட்டித் தீரவேண்டிய கடமையும் நமக்குண்டு.

இன்றுதான் தமிழகத்தில் நாடகக்கலை உச்ச நிலையில் இருக்கிறது என்பதல்ல. பழந்தமிழகத்தில் அதாவது 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே உச்ச நிலையில் இருந்திருக்கிறது. உலகுக்கு நாடகக்கலையை வழங்கியதே தமிழகம்தான் எனத் துணிந்து கூறலாம். நாடகக் கலைப்பற்றிய, நடிப்புக் கலையைப்பற்றிய, நடிப்புக் கலையைப்பற்றிய, உறுப்புக்களை ஆள்வது பற்றிய, முகத்தில் காட்ட வேண்டிய மாறுதல்பற்றிய இலக்கண நூல்கள் பல அக்காலத்திலேயே தமிழகத்தில் தோன்றியிருந்தன அவற்றில் ஒன்று கூட இன்று இல்லை. அனைத்தும் அழிந்து போய்விட்டன. சில நூல்களில் மேற்கோளாக வந்த பாடல்களிலிருந்தும், உரையாசிரியர்களின் குறிப்புக்களிலிருந்தும் அந்நூல்களில் சிலவற்றின் பெயர்களை மட்டும் அறிய முடிகிறது.

அழிந்துபோன நாடக நூல்கள்:

கூத்துவரி, உளநூல், சயந்தம், செயிற்றியம், கூத்து நூல், பரதம், பரத சேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல் முறுவல், விளக்கத்தார் கூத்து, அடிவைப்பு, அடி வரிசை, உறுப்பாட்சி, முத்திரை விளக்கம், மெய்ப்பாட்டியல். முகக்குறி முறை, கைக் குறிமுறை, இன்னுரைக் குறிமுறை, நிருத்த நூல், தாளக்கட்டு, நாட்டிய விளக்கம் முதலியன.

(தொடரும்)

கவியரங்கம்

பண்டாரம் பா(ட்)டு
படு திண்டாட்டம்

பாடுகின்ற பண்டாரமே!

உமக்கு - சின்னை - சிக்கா - தங்கை -
மனைவி இல்லையா? ஏன் பெண்களை அவ
மானப்படுத்தும் பாட்டைப் பாடினீர்.

பெண்தான் எங்கும் தெய்வமாய் இருக்
கிறாள். நான் தெய்வத்தை நேரில் கண்ட
தில்லை. தெய்வம் பெண் என்ற லடிவில்
காட்சியளித்ததைக் கண்டிருக்கிறேன்.

அப்பெண் தெய்வத்தை வணங்குகி
றேன் - கொட்டு அல்ல - நெஞ்சத்தில் வைத்
துப் பாராட்டுகிறேன்.

உன்றிலை எதுவோ - நானறியேன்.

பாடுகின்ற பண்டாரமே
இதையும் நீ பாடவேண்டும்
(மாதொருபாகன்)

ஆண்களைப் பெண்கள் நம்பி
ஆவியே நீத்த துண்டு
வீண்பழி கூறிப் பெண்ணை
விசத்திலும் கீழாய் வைத்துக்
காண்பிக்க வந்தீர் இங்கு
கருத்திலே சமதை பெற்று
மாண்பினை அளந்து சொல்வீர்
மாசற மாதர் பண்பை

சான்றோனாய் உலகு உமைச்
சாற்றிடக் கேட்ட அன்னை
சுன்றதாம் பொழுது தன்னில்
இரட்டிப்பு உலகை கொள்வாள்
தேன்தமிழ் வள்ளுவன் சொல்
தெளிவுற ஆய்ந்து காண்பீர்
ஏனிங்கு இழிவு தந்தீர்
சுன்றவள் இதயம் நோக

குணம்நாடிக் குற்றம் நாடி
மிகைநாடி மிக்க கொள்ளல்
சணமேனும் தவறா துள்ளக்
கருத்திலே நிலையாய் வைத்து
உணர்ந்து நீ உரைத்து உந்தன்
உழுத்ததாம் கொள்கை தன்னை
தணலினால் எரித்து சுன்ற
தாயினம் மகிழ்ச் செய்வீர்.

எது புதினம்?

மச்சான் :

தவளையைத்தான் பாம்பு உண்ணும்
புதினமல்ல புதினம் இன்று
தவளை பாம்பை உண்ணுவதே
புதினம் மச்சான் புதினம்.

மச்சான் :

நாய் கடிக்கும் மனிதனையே
புதினமல்ல புதினம் இன்று
நாயை மனிதன் கடிப்பதுவே
புதினம் மச்சான் புதினம்.

மச்சான் :

நிலவைப் பார்த்து நாய் குரைத்தல்
புதினமல்ல புதினம் இன்று
நிலவ்விருந்து நாய் குரைத்தல்
புதினம் மச்சான் புதினம்.

மச்சான் :

நாய் முயலைத் துரத்துவது
புதினமல்ல புதினம் இன்று
நாயை முயல் துரத்துவதே
புதினம் மச்சான் புதினம்

மச்சான் :

நாய் வீட்டைக் காப்பதின்கு
புதினமல்ல புதினம் இன்று
நாயை வீடு காப்பதுதான்
புதினம் மச்சான் புதினம்

மச்சான் :

நாய் வாலை ஆட்டுவது
புதினமல்ல புதினம் இன்று
நாயையிங்கு வாலாட்டல்
புதினம் மச்சான் புதினம்.

— களப்பூர் கவிஞர்.

நினைவரங்கம்

ஏழாயிரம் பெற்ற எழுத்தாளர் பித்தன்

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

“நீங்கள் சிறுகதைகளை எப்படி - எந் நேரம் எழுதுவீர்கள்?” என்ற என் வினாவுக்கு இவ்வாறு பதில் தந்தார்.

“ஏதாயினும் ஒரு கரு என் சிந்தனையினுள் கருகட்டிவிட்டால் சதாவும் அது பற்றியே சிந்திப்பேன். எப்படி எழுதுவது, எந்த முனையிலிருந்து ஆரம்பிப்பது, ஆரம்பம் முடிவு எப்படி அமையவேண்டும் என்றெல்லாம் எனக்குள்ளேயே (உருப் போட்டு மனசில் எழுதிப்பார்ப்பேன்). நான் பலமுறை சிந்தித்து ரசித்துப் பார்த்தபின்னரே எழுத ஆரம்பிப்பேன்.

“மூட்” வந்தவுடன் சட்டுப்புட் டென்று எழுதத்துவங்குவேன். “மூட்” கலைந்ததும் எழுத மாட்டேன். வைத்திருவேன். இனி எப்போதாவது “மூட்” வந்தால்தான் எழுதுவேன். எழுதியவுடன் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதுமில்லை. எழுதிமுடித்த கதையை நானே பலமுறை படித்து ரசித்தபிறகே ஏடுகளுக்கு அனுப்புவேன்” என்றார்.

“மூட்” வந்தவுடன் சட்டுப்புட் டென்று எழுதத்துவங்குவேன்.

“மூட்” கலைந்ததும் எழுத மாட்டேன். வைத்திருவேன்.

இனி எப்போதாவது “மூட்” வந்தால்தான் எழுதுவேன்.

எழுதியவுடன் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதுமில்லை.

எழுதிமுடித்த கதையை நானே பலமுறை படித்து ரசித்தபிறகே ஏடுகளுக்கு அனுப்புவேன்”

என்றார்.

“இதுவரை எழுதிப் பிரசுரமான சிறுகதைகள் எத்தனை? அவற்றைப் புத்தகமாகப் போடும் எண்ணமுண்டா?” எனக் கேட்டபோது-

“ஒரு கதை எழுதி முடிக்கவே எனக்கு அதிக நாட்கள் தேவைப்படுவதால் என்னால் எழுதிக் குவிக்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை. இதுவரை சுமார் 30 சிறுகதைகளே பிரசுரமாகியுள்ளன. இவற்றில் ஒன்றுமே எந்தப் பத்திரிகையின் நறுக்குமே என்னிடமில்லை. 1957 இல் மட்டக்களப்பில் வந்த வெள்ளத்

திலும், 1978 இல் அடித்த புயலிலும் பண்டைய படைப்புகளும், அதுவரை நாங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்த 744 புத்தகங்களும் அழிந்துபோயின” - என்றவர் ஏதோ சிந்திப்பவராக - பழைய நினைவுகளில் கரைபவராகக் காணப்பட்டார். ஒரு பெருமூச்சோடு மேலே தொடர்கிறார்-

“எனது பிரசுரமான படைப்புக்கள் போனதைவிடத் தரமான நூல்களும் போயிற்றே என்றுதான் வருந்துகிறேன்” எனக் கூறி அமைதியானார்.

அகலமாக எழுதிக் குவிக்கா விடினும் ஆழமாக எழுதியுள்ளார் என்பதைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன். இவரது இந்தக் கருத்தைத் தொட்டுச் சமகால இளைய தலைமுறை சிறுகதை எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் கூறலுற்றார்.

இன்று சிறுகதை எழுதும் புதியவர்கள் தங்கள் பெயர் பத்திரிகைகளில் வரவேண்டும்

என்பதற்காக அவசரப் படைப்பாக எழுதி விடுகின்றனர். பழங்கதைகள் ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களைத் தேடி இவர்கள் படிப்பதில்லை. தன்னை ஒரு எழுத்தாளன் - கவிஞன் என்று முத்திரை குத்திக்கொள்ளவே

—பேட்டி: எஸ். ஐ. நாகூர்க்கனி—

விரும்புகின்றனர். நாங்களெல்லாம் சில வேளை ஆறுமாதங்களாகவே யோசித்து ஒரு கதையை எழுதியதுமுண்டு. இன்றுள்ள

வர்கள் ஒரே நாளில் ஆறு கதைகளை எழுதி முடிச்சின்றனர். இந்த அவசரம், நிறைவான படைப்பைப் பிரசவிக்காது சிறுகதைக்கான பொருளும் - அமைப்பும் - உருவமும் கூடத் திருப்தியாக அமையாது. அதிகமாக வாசித்து பல நாள் யோசித்தே ஒரு கதை எழுத வேண்டும்.

“உங்களுக்குப் புசுழ் தேடித்தந்த கதை எதுவோ?” என் கேள்வி இது.

“சுதந்திரனில் திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் ஐயா அவர்கள் எனது “நீண்ட இரவு” எனும் சிறுகதையைப் “பாதிக்குழந்தை” எனப் பெயர் மாற்றி வெளியிட்டார்கள். இதுவே எனது அமரகாவியம் என லாசகர் உலகம் பாராட்டியது” என அடக்கத்தோடு கூறினார்.

“புதுக்கவிதை பற்றி இந்த மூத்த சிறுகதை எழுத்தாளர் என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறாரோ?”

“சங்க காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய சமய இலக்கியம் புதிய கவிதை வடிவத்திலேயே வெளியாகியது. அக்காலத்தில் இதனைப் புதுக்கவிதை என்றே எதிர்ந்தனர். அதன் பிற்பாடு ஒவ்வொரு காலத்திலும் வெளியான வெவ்வேறு கவிதை அமைப்புக்களை அவ்வவ் காலத்தவர் புதுக்கவிதை என்றே ஒதுக்கினர். ஆனால் தமிழ்த்தாய் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டாள்.

“பாரதி எழுதிய கவிதைகளையும் அக்கால பண்டிதர்கள் எதிர்க்கவே செய்தனர். பாரதி பாடல்களைப் படிப்பது தீட்டு என்று கூடத் திட்டினர். இன்றைய நிலை என்ன? அதுபோல நீங்கள் சொல்லும் புதுக்கவிதைகளும் கம்பியூட்டர் காலத்திற்கேற்ற புதிய கவிதை வடிவமே தவிர வேறில்லை. இதைத் தமிழலகம் ஒதுக்கிவிடக்கூடாது. தரமற்ற தாயின் தானாகவே அது ஒதுங்கிப்போய்விடும். உதாரணத்திற்கு “பொப்” இசையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கர்நாடக இசைக்கு முன்னால் “பொப்” எடுபடமுடிந்ததா?

“இவர் ஏதும் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு, சிறுகதைக்கான பரிசிலும், பாராட்டும் பெற்றிருப்பாரோ?” என்ற என் சந்தேகத்தைக் கேட்டுப்பார்த்தேன்.

“சுதந்திரனில் இந்நாட்டின் பத்திரிகை தந்தை எனத்தக்க திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் ஆசிரியராக இருந்த காலமது. அன்பர் பூபதிதாசரின் கீடரான அன்புதாசன் என்ற என் நண்பர் ஒருவர் எழுதிவைத்திருந்த என் கதைகள் ஏழினைப் பத்திரிகைப் பிரசுரத்திற்கெனச் சுதந்திரன் ஆசிரியர் திரு. எஸ். டி. எஸ். இடம் கொடுத்து, அவை ஒவ்வொன்றாகப் பிரசுரமாகிவரும் காலம் அது.

“அப்போது 1953 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது. நண்பர் தாசனின் வற்புறுத்தலின் பேரில் நானும் போட்டிக்கென ஒரு கதையை எழுதலானேன். மறுவாரம் வெளியான சுதந்திரன் என்கரம் கிட்டியது. புரட்டினேன். அதில் பிரஸ்தாபப் போட்டிக்கான நடுவர்களில் ஒருவராகக் கடமையாற்ற என் பெயரும் இருக்கக்கண்டேன். என் தரத்தை உயர்த்திவிட்ட சிவநாயகம் ஐயாவின் அங்கீகாரத்துடன் போட்டியில் பங்குகொள்வதை அன்றோடு மறந்தேன்.

இன்னும் “பித்தன்” அப்போட்டி குறித்துப் பேசலானார்...

“ஐயா... நான் போட்டியில் பங்குபற்ற இருந்தேன். நீங்கள் என்னை நடுவராக்கி விட்டீர்களே எனக் சடிதம் எழுதியதற்கு இதே சிவநாயகம் ஐயா என்ன பதில் எழுதினார் தெரியுமா கனி? இன்றும் எனக்குப் புகமையாக நினைவில் இருக்கிறது” என்ற தும் என் ஆர்வம் அணைகடந்தது. மேலே சொல்லுங்கள் என்பதுபோல பித்தனைப் பார்த்தேன்.

“நல்ல - தரமான சிறுகதைகளை எழுதுபவன் ஒருவனால்தான் நல்ல சிறுகதையானனை இனங்கண்டு தெரிவுசெய்யமுடியும். அதனால்தான் உங்களை நடுவராக்கினேன்” எனப் பதில் எழுதியிருந்தார். அதைப் படித்த நான் புல்லரித்துப் போனேன். எழுத்தாளனாக இனங்காணப்பட்டுத் தினகரன், சுதந்திரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி என்று வளர்க்கப்பட்ட நான் அப்போட்டியில் தெரிவுசெய்த சிறந்த எழுத்தாளர்கள் மூவரில் இருவர் மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவாவும், காலஞ்சென்ற திரு. கே. டேனியலுமாவர்.

பழைய இந்தத் தகவல்களில் என்னைக் காணாமலாக்கிவிட்டேன். எந்த விடயத்திலும் "லபுக்" கென முந்திச் செல்லாத ஒரு தன்னடக்கம், ஒதுங்கியிருக்கும் ஒருவித பணிவு கலந்த பக்குவம் பித்தனான நீண்ட காலமாக "மறைத்தே" வைத்திருந்தன்.

"எந்த வர்ணம் பிடிக்கும்?" என்ற என் வினாவுக்கு "எனக்கு இதுதான் பிடிக்கும்; இது பிடிக்காது என்றில்லை. ஐஸ்பழம், கிரீம் தவிர, எனக்கு உணவிலும் அலர்ஜி இல்லை" என்றவர் வாழைச்சேனையிலிருந்து முன்னர் வெளியான "மின்னல்" என்ற சிற்றேட்டே ஒரு பேட்டிமூலம் எனது அண்மைக்கால கையறு நிலையின்மீது வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது" என்றார்.

"அமைச்சு தந்த இந்தப் பணப்பரிசிலுக்கு "மின்னல்" ஏட்டுக்காரர்களையும், சாந்திமுஹிதீன், மேமன்கவி போன்றோரையும், அமைச்சர் திரு. தேவராஜையும் என்னால் மறக்கமுடியாது" என்றார் நன்றிப் பெருக்குடன்.

அண்மையில் மலேஷியாவில் இலங்கைத் தூதரவாகப் பதவியேற்றுச் செல்லவுள்ள முன்னாள் இந்துசமய கலாச்சார, தமிழ் மொழி அமுலாக்கல் அமைச்சர் திரு. இராஜதுரையுடன் இணைந்து இந்தப் பித்தன் "லங்கா முரசு" என்றொரு ஏட்டினை நடத்திய விவரத்தை அவரே கூறினார்.

இந்த இடத்தில் நான் குறுக்கிட்டு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு பல எழுத்தாளர்களுக்குப் பணமுடிப்புக் கொடுத்துக் கௌரவித்தாரே, நீங்கள் கௌரவிக்கப்படவில்லையா? எனக் கேட்டேன்.

அதற்கவர் ஏமாற்றங்கலந்த சீழ்த் தொனியில் "இல்லை" எனப் பதிலிறுத்தார். காரணம் அவருக்குத்தானே தெரியும் என மழுப்பிவிட்டார்.

கடைசியாகப் பித்தனிடம் ஒரு பொருளாதாரக் கேள்வி கேட்கலானேன்.

"இந்த 7000 ரூபா பணப்பரிசிலைக் கொண்டு என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?" என்று அவரது மன ஓரத்தைத் துழாவிப் பார்த்தேன்.

"இந்தக் சஷ்டமான காலத்தில் இத்தொகையைவைத்துப் பிரமாண்டமாக எது

வும் செய்யமுடியாவிட்டாலும், இதைக் கொண்டு என் மனையாளுக்கு ஒரு நகையாபரணம் செய்துபோடுவேன். மிகுதியைப் பிள்ளைகளுக்காகச் செலவிடுவேன்" என்றதும் என்னுள் "இவ்வளவு வயசுக்குப்பிறகு, இவருக்கு மனைவிக்கு நகை செய்து போட்டு அழகு பார்க்கும் இளமை ஆசை ஏன் வந்தது?" என்ற சந்தேகம் எழுந்தது.

"நான் திருமணஞ் செய்து இவ்வளவு காலத்திற்கும் என் மனைவியிடமிருந்த நகைகளை விற்றுச் சாப்பிட்டது தவிர இந்த 40 வருட வாழ்வில் ஒரு மஞ்சாடி நகையையும் நான் என்னவனுக்குச் செய்து கொடுக்காத குறையை எழுத்துக்குக் கிடைத்த உழைப்பின் ஊக்கமாகிய இத்தொகையிலிருந்து "காதுக்கு ஒரு சிறு பொட்டாவது" வாங்கிக்கொடுத்து ஈடுபட்ட நினைக்கிறேன்" என்று விளக்கம் தந்ததும், நான் உருகிப்போனேன். வறுமை ஒரு படைப்பாளியை எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்துகிறது.

நம்நாட்டு சிறுகதை மன்னனாகிய இந்த பித்தன் எழுத்தில் மட்டும் புதுமைப் பித்தனின் வாரிசல்ல, வாழும் விதத்தாலும் இவர் ஒரு புதுமைப்பித்தன்தான். இந்த பித்தனை நம் இலக்கிய உலகம் இனம் கண்டுகொண்டது போதுமானதுதானா? சிந்தியுங்கள்.

முன்னர் பிரசுரமான பித்தனின் சிறுகதைகளைத் தேடிப்பிடித்து ஒரு தொகுதியாக வெளியிட இலக்கிய நெஞ்சங்கள் முன்வரவேண்டும். இது பித்தனுக்குச் செய்யும் நன்றி மட்டுமல்ல - இந்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் செய்யும் பேருபகாரமாகும். அதேவேளை பித்தனின் சிறுகதையை இன்றைய பத்திரிகைகள் மறுபிரசுரம் செய்யவும், எழுத்தாளரான இளந்தலைமுறையினருக்கு சிறந்த சிறுகதையை இனங்காணச் சந்தர்ப்பம் தருவதுமாகுமன்றோ!

(நிறைவுற்றது)

தொடர்கதை

மிக விரைவில் அரங்கத்தில் தொடர்கதை எழுதுவதற்குப் பிரசித்தமான முதிர்ந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் சம்மதித்துள்ளார். விபரங்கள் அடுத்த இதழில் தரப்படும்.

உங்களுக்குத் தேவையான

- ★ அலங்காரப் பொருட்கள்
- ★ பரிசுப் பொருட்கள்
- ★ லேஸ் வகைகள்
- ★ எவர் சில்வர் பொருட்கள்
- ★ மணிக்கூட்டு வகைகள்
- ★ விளையாட்டுப் பொருட்கள்
- ★ பாடசாலை உபகரணங்கள்

இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தெரிவுசெய்யவேண்டிய இடம்

“நியூ ஆசிக் ரேடர்ஸ்”

இல. 14, மகாத்மாகாந்தி வீதி,
மட்டக்களப்பு.

— நூல்களின் ஏகவினியோகஸ்தர் —

- ★ உங்களின் கூர்மையான பார்வைக்கும்
- ★ இலவச கண் பரிசோதனைக்கும்
- ★ பாடசாலை மாணவர்களுக்கு விசேட கழிவுக்கும்
- ★ விதவிதமான பிறேம்களில்
மூக்குக்கண்ணாடியை பெற்றுக்கொள்ளவும்,

மூக்குக் கண்ணாடியில் சகல நுணுக்கங்களையும் அறிந்து
உங்கள் தேவைக்கேற்றவாறு சேவை செய்யும்
ஒரே ஸ்தாபனம்

❖ சென்றல் ஒப்டிசியன் ❖

இல. 6 B, பன்சால வீதி,
மட்டக்களப்பு.

ஆசிரியத் தொண்டினாலும், அச்சகத் தொண்டினாலும் அனைவர்களதும் அன்பினைப் பெற்ற
அருட்சகோதரர் அவர்களின் மறைவுகுறித்து

“அரங்கம்” வெளியிடும்

கண்ணீர் அஞ்சலி

தோற்றம் :

வதிரி கரவெட்டி

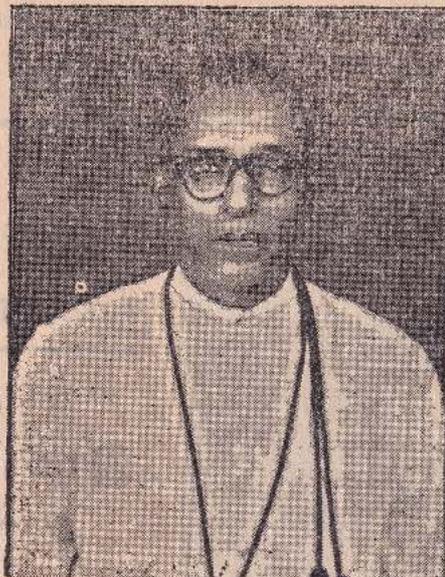
12

—

11

—

1915

மறைவு :

மட்டக்களப்பு

30

—

10

—

1995

அருட்சகோதரர் எஸ். ஏ. ஞானப்பிரகாசம், S.S.J.

(கத்தோலிக்க அச்சக முகாமையாளர்)

மானிட நேசர் மறைந்தார்

— களப்பூர் - கவிஞன் —

ஞானப் பிரகாச மாகி
ஞாலத்தில் சிறந்த யோகி
மானிட நேச ராகி
மாசற வாழ்ந்து நாவின்
தேனாகும் சொல்லோ னாகித்
தேசமே மதித்த தியாகி
வானவன் அழைக்க ஆவி
வழங்கினார் வருந்தப் பூமி.

ஆசிரிய சேவை தன்னால்
அளவிலாத் தொண்டு செய்து
பேசரிய புகழைத் தாங்கிப்
பெரியோரின் அணியில் நின்றார்
ஈசனை மறவா நெஞ்சில்
ஈடிலா இன்பம் பெற்றார்
பாசத்தால் கண்ணீர் சிந்தப்
பரகதி தன்னைப் பெற்றார்.

அச்சக வளர்ச்சிக் காக

அனுதினம் உழைத்து வந்தார்
பச்சிளம் குழந்தை போலே

பழகியே எம்மை ஈர்த்தார்
மெச்சியே ஊக்க மூட்டி

மேலான அறிவு தந்தார்
துச்சமாம் வாழ்வை நீத்துத்
துயர்தந்து பிரிந்தே போனார்.

அன்னையின் அன்பு தன்னை

அனைவர்க்கும் வழங்கி வந்தார்
தன்னலப் பற்று அற்றுத்

தருமத்தின் பாதை சென்றார்
பொன்மனச் சூசை சங்கம்

புகுந்துநற் துறவி யானார்
நன்றியை மறவார் நெஞ்சில்
நட்டதாம் சிலையே ஆனார்.

மஞ்சுவுக்கு நினைவஞ்சலி

செல்வி

இரா. மஞ்சுளாவதி
(கண்மணி)

பிரசவம் :

18 - 04 - 1966

பிரவேசம் :

24 - 11 - 1990

எழிலே! எம் கண்மணியே!

விழி மூடியேன் உறங்கலானாய்

விழுதே! உம் விதியா

பழுதுண்டு நீ பயனற்றுப்போனாய்

அழுதழுதே எங்கள் விழியே!

ஐந்தாண்டு ஆனாலும்

தளிர்! எங்கள் தசையே

தங்கிய தீப ஒளியானாய்.

இல. 19, கொலர் லேன்,
கோட்டைமுனை, மட்டக்களப்பு.

பெற்றோர், சகோதரங்கள்,
மைத்துனர்கள், மைத்துனிகள்.

தைல்

இயற்கை வனப்புக்கு இலகு வழி

“தைல்”

ஹெர்பல் கொண்டிஷனர் ஷாம்பு.

★ துளசி - அம்லா

★ ரீதா - அம்லா

★ அம்லா - சீயாக்காய்

மட்டக்களப்பில்

யு கே. என்டர்பிரைஸ் (பிறைவேட்) லிமிடற்

இல. 49/1, பன்சால வீதி,
மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி : 065 - 2636, 2623.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள் :

ஈஸ்ட் வெஸ்ட் மார்கட்டிங் (பிறைவேட்) லிமிடற், கொழும்பு - 13.

கேவ்ஸ் மார்கட்டிங் சேர்விஸஸ் (பிறைவேட்) லிமிடற், கொழும்பு - 14.

லங்கா காஸ் கொம்பனி லிமிடற், கொழும்பு - 11.

டெக்கா கொன்பெக்ஸனரி, கண்டி.

தங்க நகை உலகின் வானம்!

- ★ நேர்த்தியான டிசைனர்கள்
- ★ வசீகரமான வடிவமைப்பு
- ★ கைதேர்ந்த தொழில்நுட்பம்
- ★ அனுபவமிக்க நிபுணர்களின் வேலைப்பாடு.

இவற்றுடன்

மாற்றுக்குறையாத 22 தங்க நகைகளைத் தரமுடன் அளிப்பவர்கள்.

கடனாவா

ஜுவலர்ஸ்

இல. 45, மெயின் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

பேண்: 065 - 2714.